

fig optaget i en anden anerkjendt Sygekasse, til hvilken han efter de for denne gjældende Regler om de personlige Betingelser maatte have Afgang, kan Optagelse i Kassen ikke negtes ham, fordi han har overfiredet den i sammes Bedtægter fastsatte Aldersgrændse. Bestemmelsen om Forløbet af en vis Frist efter Optagelsen, inden hvilken Hjælp af Kassen ikke kan kræves (§ 14 ev. § 15), kommer heller ikke til Anvendelse i dette Tilfælde."

Som 2det Stykke af Paragrafen foreslaar Udvalget — dog med Undtagelse af Schlegel — dernæst at indsatte følgende Bestemmelse:

„Er den fraskyttede eller udtraadte Persons Helbredstilstand en saadan, at den ubeluffer ham fra Optagelse i en anden anerkjendt Sygekasse, til hvilken han ellers vilde have Afgang, beholder han sin Medlemsret i den tidligere Kasse, forsaavidt den fremdeles er anerkjendt. Denne kan imidlertid, naar det begjæres inden 2 Maaneders Forløb, forlange, at den Kasse, til hvilken Medlemmet, bortset fra Helbredden, vilde have Afgang, paatager sig at oppebære Bidragene af eller for ham, samt i Sygdomstilfælde at varetage og udrede til ham, det Samme, som denne Kasses Bedtægter foreskrive med Hensyn til dens egne Medlemmer, Alt for den førstnævnte Kasses Regning, saaledes at Opgjørelse mellem Kasserne finder Sted ved hvert Regnskabsaars Slutning."

Det ovennævnte Mindretal foreslaar her til endnu at knytte følgende Slutningsstykke:

„Har den Sygekasse, af hvilken en Person tidligere var Medlem, enten tabt sin Anerkjendelse eller ophørt at bestaa, kan en anden anerkjendt Sygekasse ikke, paa Grund af den Paagjældendes Helbredstilstand, negte ham Optagelse; men forsaavidt Sygekassen i den Anledning, i noget Aar faar forøgede Udgifter udover Medlemmets pligtige Bidrag, blive saadanne Udgifter at erstatte af den Kommune, der efter de almindelige Regler vilde have at udrede Sygehjælp. Denne Udelse betragtes ikke som Fattighjælp. Fristen efter § 14 gjælder ikke i dette Tilfælde."

Med Hensyn til

§ 7

betrager Udvalget med Udtastet det som en nødvendig Konsekvens, at Optagelse i en Sygekasse, under hvis Omraade Vedkommende hører, ikke kan negtes, naar de i Loven indeholdte Betingelser foreligge. At Ingen maa være Medlem af flere anerkjendte Sygekasser, anser man ogsaa for en rigtig Bestemmelse. Derimod mener man med Kommissionen, at der ogsaa bør være Bestemmelser, sigtende til at forebygge Simulation eller Fristelse dertil, naar en Person er Medlem saavel af en anerkjendt som af en ikke anerkjendt Kasse, nemlig dels en Regel om Anmeldelsespligt, som af Kommissionen foreslaaet, dels den, at Ingen kan ved at indtræde i flere Sygekasser sikke sig en større daglig Pengehjælp, end hans gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste udgjør. Disse Tilføielser til § 7, 2det Stykke, gjøre en Redaktionsændring ved § 7, 3die Stykke, nødvendig.

De Vædringer, Udvalget foreslaar ved § 7, ere derfor:

a) Til 2det Stykke føies følgende Slutning:

„Er Nogen, foruden at være Medlem af en anerkjendt, tillige Medlem af en ikke anerkjendt Sygekasse, skal han anmelden det for Bestyrelsen af førstnævnte Kasse. Ingen, som er Medlem af en anerkjendt Sygekasse, kan ved at indtræde i flere Sygekasser sikke sig en større daglig Pengehjælp, end hans gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste udgjør."

b) I 3die Stykke rettes Ordene „af den sidste Bestemmelse" til: „af de i 2det Stykke indeholdte Bestemmelser."

Med Hensyn til Lovforslagets 3die Afsnit (§§ 8—12), der omhandler de vigtige Spørgsmaal om Sygekassernes materielle Midler til Fyldestgjørelse af deres Forpligtelser — Medlemmernes Bidrag og den offentlige Hjælp — slutter Udvalget sig i det Væsentlige til, hvad der i

§ 8

er udtalt om Medlemmernes Bidrag og Indskud. Der har i Udvalget været udtalt Frygt for, at den Dom om Kassens Evne